

## רע"פ 2717/14 - יהודה קרייטמן נגד מדינת ישראל

### בבית המשפט העליון

רע"פ 2717/14

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקש: יהודה קרייטמן

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי  
ירושלים (כב' השופט א' כהן) מתאריך 18.03.2014 ב-  
ע"ח 20867-03-14

בשם המבקש: עו"ד אלי פוקסברומבר

בשם המשיבה: עו"ד יעל שרף

### החלטה

1. בפני בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי ירושלים (כב' השופט א' כהן) מתאריך 18.03.2014 ב-ע"ח 20867-03-14, בגדרה נדחה ערר שהוגש על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ת' בר-אשר צבן) מתאריך 27.2.2014 ב-ה"ת 60026-01-14.

תמצית העובדות וההליכים הקודמים

2. נגד המבקש ואדם נוסף, הוגש כתב אישום לבית המשפט המחוזי בירושלים בגין עבירות מרמה וזיוף בנסיבות מחמירות. בתאריך 3.10.2013 המבקש נעצר כשברשותו 4,300 דולר במזומן, וסכום כסף זה נתפס בידי המשטרה (להלן: הכסף שנתפס).

3. המבקש הגיש לבית משפט השלום הנכבד בקשה להשבת התפוס, וזאת לטענתו משום שאין קשר בין העבירות המיוחסות לו לבין הכסף שנתפס, שמקורו ב"כספים כשרים" שהופקדו בחשבון הבנק של אשתו, לאחר ביצוע, לכאורה, של העבירות המיוחסות לו. לפיכך, לטענת המבקש, לא קמה סמכות חוקית לתפוס את הכסף מכוח סעיף 32 ל לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969.

4. בית משפט השלום הנכבד דחה את הבקשה. בית המשפט ייסד את החלטתו על כך שגם המבקש לא חלק על העובדה שסכומים של אלפי שקלים, אשר התקבלו בתמורה לעבירות המיוחסות למבקש - הופקדו בחשבון הבנק של אשתו. לפיכך, קבע בית המשפט (בהתאם ל-ע"פ 2333/07 תענך נ' מדינת ישראל בפיסקה 274 (12.7.2010) (להלן: עניין תענך)), כי גם אם מקורו של הכסף שנתפס מידי המבקש הוא בחשבון הבנק של אשת המבקש, המשטרה היתה רשאית לתפוסו.

5. על החלטה זו, המבקש הגיש ערר לבית המשפט המחוזי הנכבד, וזה דחה את הערר מנימוקיו של בית משפט השלום.

מכאן בקשת הרשות לערור שלפני.

עיקר טענות הצדדים

6. עיקר טענתו של המבקש נסובה סביב סוגיית דינם של כספים הקשורים לביצוע עבירה (להלן: "כספים פסולים"), שהתערבו עם "כספים כשרים". המבקש ציין בבקשתו כי הוא אינו חולק על כך שניתן לתפוס כספים אם יש חשד סביר שהתקבלו כגמול על ביצוע העבירה, וזאת גם אם הכספים הופקדו בחשבון בנק ו"התערבו" עם "כספים כשרים" המצויים בחשבון. יחד עם זאת, המבקש טוען, כי כאשר סכום נמוך של "כספים פסולים" מתערב עם סכום גבוה של "כספים כשרים" - אין לומר כי "הכספים הפסולים" "מזהמים" את כלל הכספים המצויים בחשבון הבנק.

7. המשיבה טוענת מנגד, כי הבקשה לא מעוררת סוגיה עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים ומדובר אך רק ביישום הלכות קיימות. לטענתה, כפי שהודה המבקש, לא ניתן "לטהר" את ה"כספים הפסולים" באמצעות עירובם עם "כספים כשרים" - ומשכך, ניתן לתפוס כספים, אשר יצאו מחשבון בנק שבו הופקדו ה"כספים הפסולים", וזאת עד לגובה הסכום של ה"כספים הפסולים" שהופקדו באותו חשבון.

דיון והכרעה

עמוד 2

8. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. אביא בקצרה את נימוקי לקביעה זו מיד בסמוך.

9. הלכה כי רשות לערור ב"גלגול שלישי" תינתן כאשר מתעוררת שאלה משפטית, או ציבורית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר ניתן להצביע על קיומן של נסיבות חריגות במכלול, המצדיקות הידרשות נוספת לעניינו של המבקש (ראו למשל: בש"פ 2416/12 מסארווה נ' מדינת ישראל (3.4.21012); בש"פ 3190/14 ארזון נ' משטרת ישראל (25.6.2014)).

10. על אף שהמבקש מנסה לשוות לבקשות אופי, אשר חורג מעניינו הפרטי-הערכאות הקודמות יישמו למעשה, את ההלכה שנקבעה בעניין תענך, ביחס ל"ערבובם" של "כספים כשרים" עם "כספים פסולים".

הבקשה שבפני לא מעוררת לפיכך שאלה עקרונית, ומשהמבקש אף לא הצביע על נסיבות חריגות המצדיקות לדון שוב בעניינו - אין הבקשה מצדיקה מתן רשות לערור ב"גלגול שלישי".

11. נוכח כל האמור - הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ג' בתמוז התשע"ד (1.7.2014).

שׁוֹפֵט